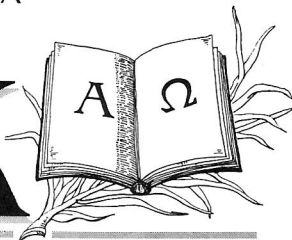

Békehírnök

1998. NOVEMBER 15.

ALAPÍTVÁ: 1895

XCII. ÉVF. 44. SZÁM

Hálaadás – tovább!

Augusztus végén kezdődött nagy hálaadás-sorozatunk lassan a végéhez érkezik. Lebontva a hálaoltárt, hátunk mögött tudva az ünnepi istentisztelet, és a szeretetvendégség kellemes hangulatát, s egyben kipihenve a munkák fáradalmait is megnyugodhatunk. Megtettük idén is. Túl vagyunk rajta. Hálaadónapot tartottunk.

Most arra hívlak, kedves Olvasó, hogy kezdjük együtt előlről. Hívlak a mindennapos hálaadásra, a hálaadó életformára, a mindenkor és mindenért hálas szívű életre...

... mert nem fejeződött be. Mert nem fejeződhet be. Nem zárható le ez a bibliai foglalatosság.

A mai napon folytasd hát tovább! Nem szelektálva, válogatva életeseményeid között, hanem maradéktalanul mindenért adj hálát. Gyermekkoromban hallott egyszerű ének jutott eszembe többször az őszi hálaadó ünnepek között: „Adj hálát minden reggel, / adj hálát délből is, / adj hálát minden este, / adj hálát szüntelen!”, vagy a „Dicsérd az Urat...” kezdetű ének is kiterjeszti az időhatárokat a végtelen, áldott körforgás irányába: „hajnalban, délből, éjjelen...”

Hiszem azt, hogy ideai hálaadó ünnepélyeink felszakították a bennünket hálaadásban gátló zsilipeket, megindult Isten dicsőítése, hálaadásunk, magasztalásunk, hódolatunk, őszinte köszönetmondásunk minden nap növekvő, s mindent magával sodró folyamata, amely meghatározza életünket, kiábrázolja belső emberünket, ami missziós eszköz az Úr kezében.

– *Hálás vagyok azért, hogy felkelhettem, hogy van egészségem – annyi, amennyi van –. Valószínű, hogy ma is fog fájni a szívem, a derekam, a ..., de nem zúgolódom. Külső emberem erőtlensége nem jelent tragédiát, hisz a belső megújul, megerősödik, tisztul, és örök életem van. Hála érte Istennek!*

– *Köszönöm az új napot, az új lehetőségeket. Habár tudom, hogy ma sok feladatom van, amelyek megoldását még nem látom, de van Segítőm. Hittel indulok el. Tudom, hogy nem hiába.*

– *Köszönöm családomat. Annak szerető, és nehezen elviselhető tagjait. Köszönöm azokat is, akik engem bántanak – netán hitem miatt is, kinevetnek, és ellenem tesznek. Köszönöm az Úrnak, hogy Ő szereti őket, már akkor, amikor bűnösök. Köszönöm azt, hogy értük is meghalt, hogy életük legyen, és én is nagyon szeretem őket és imádkozom azért, hogy mielőbb ismerjék fel a Megváltót. Az Úr ad erőt arra, hogy el tudjam viselni bántásukat, vagy éppen közömbösségüket. Reménységgel vagyok – hálás vagyok!*

– *Köszönöm munkatársaimat. Főnökömet, vagy beosztottaimat. A jókat, és gonoszokat egyaránt. Köszönöm a köztük rámbízott szolgálatot, hogy megismerjék az Úr Jézust. Nem könnyű e küldetésem, de „mindenre van erőm a Krisztusban...”.*

– *Megköszönöm Istennek vagyoni helyzetemet, munkahelyemet vagy annak hiányát. Telt erszényemet vagy üres társiznyámat, Mercédeszememet vagy Trabantomat vagy két lábam.*

Diákkoromból sejlik fel bennem Arany Jánosnak, a szalontai származású tudós költőnek az „Őszikék” ciklusban megírt néhány nagy érettségiről tanúskodó verssora:

*„Az életet ím megjártam.
Nem azt adott, amit vártam.
Néha többet,
Kérve kellve kevesebbet.
...*

*Ha egy úri lócsiszárral
Találkoztam, s bevert sárral,
Nem pöröltem.
Félreálltam, s letöröltem,*

*Hiszen az útszélen itt-ott
Egy kis virág nekem nyitott
Azt leszedve
Betelt lelkem minden kedve...”*

Meglátnom a rossznak tűnő helyzetben a jót. A kilátástalanságból a rám ragyogó világosságot. Hálaokaimat, amelyek folyamatosan emlékeztetnek arra, hogy nem érdemeim szerint bán

velem az én Uram, hanem kegyelmes hozzám.

Sokszor nem tudjuk megmagyarázni, hogy miért is vagyunk hálásak. Szívünk dobbanásai sem szorulnak magyarázkodásra. Mivel még dobog a szívünk – élünk. Mivel hálásak vagyunk – élünk. Új életünkkel. Örökké.

„Mindenben hálákat adjatok; mert ez az Isten akarata Krisztus Jézus által a ti javatokra!” (1Thess 5:18). Tegyük ki – ha kell, emlékeztető cédulákat magunk elé. Az íróasztalra, a volán mellé, a munkapadra, vagy a mosogatószekrényre. „Mindenben hálát adjatok!” Először készítsen bűnbánatra ez az önvizsgálat – ha mulasztásaink vannak. Tanuljunk, éljük a hálaadást! Mindenért!

Atyánk a mennyei dicsőségben örömmel fogadja töredékes hálamondásainkat. Mint gyermekei, menjünk újra meg újra hozzá, öleljük magunkhoz Őt, aki fölemelt, aki elhalmozott, aki Atyánk.

Mészáros Kornél

Országos Protestáns Napok '98

Az Országos Protestáns Napok központi rendezvényei keretében a Soproni Protestáns Napok október 27-én este az Evangélikus Templomban a Reformációi Emlékünnepélyvel kezdődtek. Igét hirdetett *Dr. Szezik Imre* evangélikus püspök, majd „Forradalom és hitvallás” címmel *Dr. Márkus Mihály* református püspök tartott előadást. Az istentiszteletet követően *Dr. Molnár Ambrus* református néprajzkutató nyitotta meg az Erdészeti Múzeumban a „Forradalom Kárpátalján” című kiállítást. Október 28-án délelőtt a soproni egyetemen került sor a „Teológiai Fórum”-ra, melyen a Soproni Protestáns Napok fő témájáról – „A vallási jogegyenlőség és az egyházi szükségletek teljesítésének ügye az 1848-as törvények tükrében” – hangzottak el előadások. *Keveházi László* evangélikus teológiai tanár a téma társadalmi-politikai aspektusáról, *Bereczki Lajos* baptista lelkipásztor pedig a spirituális-egyházi vonatkozásról szólt. Az előadásokat két korreferátum egészítette ki. Délután „A vallási jogegyenlőség és az egyházak finanszírozásának ügye napjainkban” című vitafórum következett, melyen *Dr. Almási Mihály* baptista egyházelnök, *Csernák István* metodista szuperintendens, *D. Dr. Harmati Béla* evangélikus püspök és *Dr. Kálmán Attila* református főgondnok fejtette ki nézeteit és válaszolt a hallgatók kérdéseire. Szóba jött az egyházak és az állam viszonya, a történelmi egyház kategóriájának értelmezése, az egyházak finanszírozásának problematikája, az iskolák ügye és több más napjainkban aktuális kérdéskör. A fórumon mind a négy egyházvezető egyetértett abban, mint első számú tanulságban, hogy az egyház fő küldetése a misszió, az evangélium hirdetése, minden egyéb (iskolák, szeretetházak, kórházak stb. működtetése) csak eszköz lehet e cél elősegítésére, ill. az ebből fakadó küldetés teljesítésére. A soproni rendezvények *Dr. Bóna Zoltánnak*, az Ökumenikus tanács főtákarának zárszavával fejeződtek be.

Reformációi Emlékünnepély

Október 31-én, a reformáció napján került sor az országos reformációi emlékünnepélyre a Kálvin téri református templomban.

A megemlékezés és előretétekintés egyaránt meghatározta a zsúfolásig megtelt templomban az ünnepi istentisztelet hangulatát.

A helyi gyülekezet lelkipásztorának köszöntő szavai után az ünnepi istentisztelet liturgiájában a protestáns egyházak vezető lelkészei vettek részt.

Csernák István metodista szuperintendens testvér olvasott bevezető igét, majd az igehirdetést *Dr. Hegedűs Lóránt* református püspök tartotta, aki a bölcsességirodalomból a Példabeszédek igéi alapján szólt arról, hogy milyen fontos volt a reformáció, amelyben a reformátoroknak szembe kellett fordulniuk a kor áramlatával, és mintegy ellengravitációs hatásként megélve a megtérést, újjászületést, fordultak Isten felé. *D. Dr. Harmati Béla* evangélikus püspök érdekesítő előadást tartott „A reformáció globalitása” címmel, amelyet a Békehiérnök következő számában szeretnénk közölni. Az ünnepi istentiszteletben az imádságot *Dr. Almási Mihály* baptista egyházelnök testvér mondta, majd az unitárius egyház püspöke vezette a „Mi Atyánk” kezdetű imádságot. Énekeltük a reformáció himnuszát, az Erős vár a mi Istenünk... kezdetű éneket, és a magyar Himnusz az ünnepi alkalom végén.

Protestáns Kulturális Est

November 1-jén került megrendezésre a Pesti Vigadóban a Protestáns Kulturális Est. Ezen az alkalmon a protestáns egyházak előadói, szolgáló csoportjai olyan ékes virágcsokrot tártak a közönség elé, amelyben mindnyájan gyönyörködünk. Énekek, versek, zenék, ünnepi beszéd művés válogatása és előadása üzente, hogy közel vagyunk egymáshoz, egy Urunk van, és mindnyájan létfontosságúnak érezzük a naponkénti megújulást. Ezek jegyében lehattunk együtt a reformáció egyházai. Kiemeljük a programból a baptista szolgálattevőket. A Rákosszentmihályi Harangzenekar előadásában csodálatosan csendültek fel a zeneművek. *Szilágyiné Mátyus Elvira* testvérnő, a zenekar vezetője és a zenész fiatalok örömmel hallhatták előadásukra válaszként az est folyamán először felcsendülő vastapsot. Nagyon tetszett mindenkinek. Köszönjük kedves rákosszentmihályiak!

A Magyarországi Baptista Egyház
jubileumi bálaadó istentiszteletére
szeretettel és tisztelettel meghívja
Önt és kedves Családját a

Szigetszentmiklósi Baptista Templomba
(Kínizsi u. 43.)

1998. november 15-re.

Az ünnepi istentisztelet
de. 10 órakor kezdődik.

Történelmi megemlékezés:
Dr. Almási Mihály
egyházelnök

Igehirdetés:
Dr. Semjén Zsolt
belyettes államtitkár

Közreműködik a Szigetszentmiklósi Baptista
Gyülekezet énekkara, valamint
Pátkai Imre zongoraművész.
Az ünnepi eseményről az MTV beszámol.

Emlékeziünk

az anabaptista reformátorok
Magyarországra érkezése
475.,
a '48-as forradalom és szabadságharc
150.,
valamint a magyarországi baptista
misszió legutóbbi újjászervezésének
125.
évfordulójára.

A Szigetszentmiklósi Baptista Templomot
Ungár Péter Ybl-díjas építész tervezte, és
Jimmy Carter volt amerikai elnök
nyitotta meg a milécentenárium évében.

Mindenkit szeretettel várunk!

BOLDOG SZÜLETÉSNAPOT

Hangzottak az életet és vidámságot jelentő jókívánságok a Hajdúböszörményi Szeretetházban. Ünneplőbe öltözve, mosolygós arccal fogadták a Szeretetház lakói a Budapestről és helyből érkezett kedves vendégeket, a gyönyörűen felújított ebédlőben.

Október 22-én alig múlt el 11 óra, amikor Révész István gondnoktestvér János és Júdás leveléből olvasott ígék alapján köszöntötte a megjelenteket és az ünnepelt idős testvéreket. Ezen ígék üzenetével kívánta, hogy minden a szeretet jegyében történjen, egymás örömeire és Istenünk nevének dicsőségére. Ma ugyanis a Szeretetház minden lakójának születésnapját ünnepeljük, akár januárban, akár decemberben született.

Ez a jól előkészített kedves alkalom azért lett megrendezve, hogy senki ne érezze magát elhagyatottnak, magáramaradtnak. A Szeretetház lakói is családi légkörben érezhessék, hogy a figyelmesség a hétköznapokat is ünneppé tudja magasztosítani. Megtestesítettük Urunk mondását: „Ezek az én fitestvéreim, nőtestvéreim és anyám.” Gyermekként, testvérként, anyaként és nagymamaként osztoztunk egymás örömeiben.

Mészáros Kornél főtitkár testvér az 1. zsoltár igéi alapján a boldogságról beszélt, amelyet – mint mondotta – a sátán sohasem néz jó szemmel. A boldogság nem a külső körülményektől, hanem a belső ember harmóniájától függ. A folyóvíz mellé ültetett fának mindig van nedvessége. Akinek lelki gyökereit az élet vize táplálja, annak nem lesznek aszályos évei, még vén korban is gyümölcsöznek. Dr. Almási Tibor teológiai főigazgató testvér a lelki születésnapra emlékeztetett. Egy ének elénekelésével a „boldog napot” idézte vissza. Dr. Szabó Zoltán testvér, egyházunk gazdasági igazgatója a „Mindennapi kenyerünk” igéi gyűjteményből olvasott alkalmi tanácsokat. Opauszki György testvér, a Kiskőrösi Szeretetház gondnoka a Thesszalonikába írott páli levél alapján arról beszélt, hogy betegseink szorongattatása ellenére is őrizzük meg hitünk jó hírét. Dan Zoltán testvér az ároni áldással, Révész

Istvánné testvérnő pedig egy költeménnyel köszöntötte az intézet megfáradt lakóit. Hajnal József testvér Salamon imájára emlékeztetve beszélt az ima erejéről és annak áldásairól.

Könnyeket csalt a szemekbe, amikor együtt énekeltük a születésnap éneket, benne mindenkire Isten áldását kívánva. A szeretet és együttérzés kézzelfogható jeleként szemléltük, amikor a Szeretetház dolgozói egy-egy piros szegfűt nyújtottak át a közös születésnapot ünneplő testvéreinknek. Nehéz leírni azt az érzést, amilyen szeretettel nyúltak a reszkető kezek a megbecsülést és törődést szimbolizáló virág-szál után.

A menny előízét éreztük a felfokozott szeretet légkörében megtartott alkalmon, amely

a Révész házaspárt dicséri, de nem kevésbé a szakácsművészetben jártas konyhai dolgozókat és az ápoló személyzetet.

Révész testvér vezetésével megtekintettük a nagy költséggel felújított betegszobát, ahol a betegség

minden kellemetlenségét nővérek vigyázó szemei és simogató kezei igyekeznek elviselhetőbbé tenni. Az utóbbi időben végzett nagy felújítások egyre vonzóbbá teszik a böszörményi Szeretetházat, és kényelmesebbé az ott lakók életét. A szobák és az intézet gazdasági udvarának megtekintése után ültünk le ebédelni a gazdagon megterített asztal mellé. Ebéd közben kötetlen beszélgetés folyt a Szeretetház jövőjét illetően. Tervek, javaslatok, vélemények hangzottak el a közös felelősség jegyében.

Készülünk a Szeretetház fennállásának 90. évfordulóját megünnepelni. Az előkészületek már folyamatban vannak. Szeretnénk elmondani a Szeretetháznak: 90 év alatt sokat fiatalodtál, menedéket nyújtottál sok-sok idős testvérnek és barátunk. Új ruhába öltözött külsődet a belső szeretet nemese indulata töltse be, az idők végeztéig.

Szeretetház! Lakóiddal együtt Neked is Boldog születésnapot!

Marjai Sándor

Fogadás a reformáció emlékünnepe alkalmából

A Magyarországi Református Egyház Elnöksége október 30-án este fogadást adott a Gelért Szálló Nagytermében a reformáció emlékünnepe alkalmából. Egyházunk elnökét meghívták a fogadásra. Megkértük (a Szerk.) Almási testvért, számoljon be röviden olvasóinknak az alkalomról.

A református egyház mint a legnagyobb magyar protestáns egyház, történelmi jelentőségű, hagyomány-teremtő összefogott szervezett.

Bölcskei Gusztáv püspök, a zsinat lelkes elnöke mondott beszédet, amelyben méltatta az alkalom jelentőségét (beszédét a későbbiekben közölni szeretnénk), majd Orbán Viktor miniszterelnök szolt a protestantizmus történelmi jelentőségéről, és arról, hogy a kormány eltökélt szándéka a protestáns egyházak támogatása. A fogadáson alkalmam nyílt beszélgetni a miniszterelnök úrral, számos miniszterrel és államtitkárral. Különösen hasznos volt a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériumának vezetőjével, Hámori József miniszter úrral folytatott beszélgetés, melynek eredményeként a miniszter úr meghívott hivatalába november 13-ra egy tárgyalásra. E megbeszélés témája a Magyar Köztársaság Kormánya és a baptista egyház között tervezett megállapodás végső formába öntése. Semjén Zsolt államtitkár úrral beszélgettünk a szigetszentmiklósi november 15-i jubileumi hálaadó emlék-istentiszteletről, amelyen (de. 10 órakor) ő fog prédikálni, s ahol az anabaptisták magyarországi missziójának 475. évfordulójára emlékezünk. Ezen az alkalmon más állami tisztviselők is jelezték részvételüket.

Beszélgettem Torgyán József miniszter úrral – különös tekintettel a Baptista Szeretetszolgálat és a minisztérium együttműködési lehetőségeire, valamint Glatz Ferencel, a Magyar Tudományos Akadémia elnökével. (A tudományos akadémia egyik épülete a Benczúr utcában a mi akadémiánk szomszédja. Glatz elnök úr biztosított segítőkészségéről székházunk építése vonatkozásában mint „szomszéd”. Az ő telkükön át lehet megközelíteni gépekkel a mi építési területünket.)

Beszélgettem Pokorni Zoltán miniszter úrral. Szobakerült az akadémia akkreditálásának folyamata. A miniszter úr nagy szeretettel szolt Kroó Norbert testvérről mint munkatársáról. (Kroó Norbert államtitkárként a tudomány-szervezés területén dolgozik.) Számos más fontos beszélgetésre is sor került. Alkalmam volt szólni arról, hogy a baptisták mit tettek a korona hazahozatala és a legnagyobb kereskedelmi kedvezmény elnyerése érdekében több mint 20 éve, s hogy mit tesznek ma (különösen Jimmy Carter) országunk fölzárkóztatásáért.

Itt is szeretném kifejezni köszönetemet Bölcskei püspök úrnak a meghívásért.

Dr. Almási Mihály egyházelnök

Szeretetház lakóinak egy része